

1879/2

Ismerik egymást a purgatóriumban?

Igen, a lelkek módján. A másvilágon nincsenek többé nevek. A purgatóriumi és a földi létet nem lehet összehasonlítani. Amikor a lélek kiszabadul és leveti a halandó burkot, testével együtt a neve is a sírba száll. Alig tudom elmagyarázni, milyen a tisztítóhely, ám ön az Istentől kapott megvilágosítással kicsit jobban érti, mint mások. De mi ez a valósághoz képest? Itt teljesen beleveszünk a Jóisten akaratába, míg a földön bármekkora szent legyen is valaki, mindig megőrzi a saját akaratát. Nekünk viszont nincs már saját akaratunk. Csak azt ismerjük és tudjuk, amit Isten tudtunkra kíván adni, semmi mást.

Szoktak beszélni egymással a purgatóriumban?

Amikor Isten megengedi, a lelkek kommunikálnak egymással, a lelkek módján, szavak nélkül.

Igen, igaz, hogy most beszélek, de vajon ön szellem-e? Megértene-e szavak nélkül? Én viszont, mivel a Jóisten így akarja, akkor is megértem, ha ajkával egyetlen szót sem szól. A lelkek, a szellemeik között akkor is van kommunikáció, amikor az ember még nem halt meg. Így ha jó gondolat vagy szent vágy születik önben, azt sokszor jó angyala vagy valamelyik másik szent, olykor maga a Jóisten közli önrel; ím, ez a lelkek nyelve.

Hol van a purgatórium? Egy behatárolt helyen?

A Föld középpontjában, a pokol közelében (ahogy a minap szentáldozás után látta). A lelkek egy szűk térben vannak az ott tartózkodók sokaságához képest, hiszen sok-sok ezer lélekről van szó, de ugyan mekkora teret foglal el egy lélek? Naponta több ezren érkeznek a tisztítóhelyre, és legtöbbször harminc-negyven évet töltenek itt, egyesek még sokkal többet, mások kevesebbet. Földi számítás szerint mondom ezeket, mert itt minden egészen más. Ó, ha felfognák és tudnák az emberek, mi a purgatórium és mit jelent tudni, hogy önhibánkból kerültünk ide! Én nyolc éve vagyok itt, de tízezer esztendőnek tűnik! Ó Istenem!

Mondja el mindezt az atyának, hogy megtudja, milyen a szenvedés eme helye, s a jövőben másokkal is megismertethesse. Megtapasztalhatja majd, mennyire

megtérül a purgatóriumi lelkek iránti tisztelet. A Jóisten sokszor több kegyelmet ad e szenvedő lelkek, mint maguk a szentek közbenjárására. Ha az atya biztosabban meg akar kapni valamit, kérje azokat a lelkeket, akik jobban szerették a Szent Szüzet, akiket tehát meg akar szabadítani ez a jó Anya; ő maga mondhatja majd el önnek, teljesült-e a kérése.

Egyes lelkek nem a szó szoros értelmében vett purgatóriumban tartózkodnak. Így én nappal önt kísérem mindenhová, ahová megy, éjjel viszont, amikor pihen, erősebben szenvedek; akkor a purgatóriumban vagyok. Más lelkek olykor ott teljesítik tisztulásukat, ahol vétkeztek, vagy az oltár lábánál, ahol az Oltáriszentséget őrzik; bárhol vannak azonban, mindig magukkal viszik szenvedésüket, noha azok valamivel enyhébbek, mint magában a purgatóriumban.

Az atyának nagyon igaza volt, amikor azt mondta, hogy soha ne keressen mást, mint a Jóisten szent akaratát mindenben, amit tesz. Ez lesz boldogsága: Isten akaratát látni mindenben, ami történik önnel, örömben és szenvedésben. Minden egyformán Jézustól jön. Ó, legyen jó, kétszeresen jó, hogy kedvében járjon Istennek, aki oly jó önhöz! Mindig tartsa rajta lelki szemeit, hogy legapróbb kívánságát is kitalálja. Előzze meg, hogy örömet szerezzen neki. Minél inkább igyekszik kedvében járni, annál többet ad ő is. Rajta nem lehet túltenni nagylelkűségben; ellenkezőleg! Mindig többet ad, mint mi neki. Legyen hát leleményes az odaadásban Isten szeretetéért és dicsőségéért.

Az angol nő, aki vízbe fulladt a Mont Saint-Michelnél, egyenesen a mennyországba jutott. Megvolt benne a halál pillanatában szükséges bűnbánat s ugyanakkor a vágy keresztsége. Mindez Szent Mihály közbenjárására történt így. Szerencsés hajótörés!

Szent Mihály nem örül, hogy az az atya visszavonult, Isten azonban mindenkinek szabadságot ad. Azt akarja, hogy csak olyanok álljanak szolgálatában, akik szívesen szolgálják, és sohasem tekintenek hátra.

Mondja meg P. atyának: a Jóisten azt akarja, hogy nagyon bátran folytassa mindazt, amit érte vállalt, de legyen okos, és ne vállaljon többet, mint amennyit erővel bír. Mint már mondtam, imádkozom érte és minden szándékáért, csakúgy, mint önért.

IX. Piusz azonnal a mennybe jutott; purgatóriuma már a földön megtörtént.

Honnan tudja, hogy M. P. azonnal a mennybe jutott, ha nem látta, hogy átment a purgatóriumon?

A Jóisten adta tudtomra, s ő az, aki jóságában megengedi, hogy mindent tudjak, amit ön kérdez, ha olyasmi, amit magam nem láttam vagy tapasztaltam. A Jóisten igazságossága tart minket a purgatóriumban, ez igaz, s meg is érdemeljük, de higgye el, hogy irgalma és atyai szíve nem hagy minket minden vigasztalás nélkül. Izzón vágyakozunk rá, hogy egészen egyesüljünk Jézussal, de ő maga is szinte ugyanennyire kívánja. A földön olykor bensőségesen közli magát bizonyos lelkekkel (mert kevesen akarnak figyelni rá), és szívesen tárja fel előttük titkait. Azok a lelkek részesülnek e szívességekben, akik egész viselkedésükkel Jézus tetszését keresik, akik egyedül érte élnek és lélegeznek, akik életükkel és minden lélegzetvételükkel neki akarnak örömet szerezni. A tisztítóhelyen nagyon bűnös lelkek vannak, de bűnbánóak, és bűneik ellenére, amelyekért engesztelniük kell, megerősödnek a kegyelemben, és többé már nem vétkezhetnek, vagyis tökéletesek. Nos, amint a lélek fokozatosan tisztul az engesztelés helyén, egyre jobban érti Istent, vagy inkább egyre jobban értik kölcsönösen egymást, noha nem látja Istent, hiszen az már nem purgatórium volna. Ha a purgatóriumban nem ismernénk Istent jobban, mint a földön, szenvedéseink nem volnának oly gyötrelmesek, vértanúságunk nem volna oly kegyetlen. Legfőbb gyötrelmünk Isten hiánya, aki oly régi vágyaink egyetlen célja!

És ha egy léleknek nagyon szép hely van kijelölve a mennyben, nem kap a purgatóriumban is sokkal több kegyelmet, mint sokan mások?

Igen, minél magasabb helyet kell elfoglalnia a léleknek a mennyben, s ennél fogva minél jobban fogja ismerni Istenét, annál jobban ismeri és annál bensőségesebb egységben van vele az engesztelés helyén is. Itt minden az érdemeknek megfelelően történik.

V.P. három barátja már régóta a mennyben van.

Mi lett akkor P. atya értük mondott imáival?

Akik a mennyben vannak, ha a földön imádkoznak értük, tetszésük szerint más lelkek javára fordíthatják ezeket az imákat. A másvilágon lévő lelkeknek nagyon jól esik, ha látják, hogy rokonaik, barátaik nem feledkeztek meg róluk a földön, noha nincs többé szükségük az imákra. Cserébe ők sem maradnak hálátlanok.

A Jóisten ítéletei egészen mások, mint a földiek. Ő számításba veszi a vérmérsékletet, a jellemet, hogy valaki mit tett figyelmetlenségből és mit igazi rosszindulatból. Neki, aki a szív mélyét is ismeri, nem nehéz látnia, mi történik ott. Jézus nagyon jó, de nagyon igazságos is!

Milyen távol van a purgatórium a földtől, ahol élünk?

A purgatórium a földgolyó közepén helyezkedik el.

Maga a föld nem purgatórium?

Az ott élők közül egyesek már a földön teljesítik, önként vállalt vagy elfogadott elégtétellel: ők haláluk után azonnal a mennybe jutnak; mások ott kezdik meg, hiszen a föld valóban a szenvedés helye, ám kellő nagylelkűség híján földi tisztulásukat az igazi purgatóriumban fejezik be.

A hirtelen, váratlan halál igazságosság vagy irgalom a Jóisten részéről?

Az ilyen halál hol igazságosság, hol irgalom. Ha a lélek félénk, és Isten tudja, hogy felkészült és kész megjelenni előtte, akkor azért ragadja ki hirtelen halállal e világból, hogy megkímélje a rettegéstől, amelyet a végső pillanatban érezhetne. Olykor pedig igazságosságában ragad el lelkeket a Jóisten. Nem vesznek el emiatt teljesen, ám mivel nem részesültek az utolsó szentségekben, vagy kapkodva vették fel azokat, s nem voltak felkészülve a végső útra, purgatóriumuk jóval gyötrelmesebb és hosszabb. Másokat, akik betöltötték bűneik mértékét, és minden isteni kegyelemre süketek maradtak, azért ragad el Isten a földről, hogy ne szítsák tovább megtorló haragját.

Olyan a purgatórium tüze, mint a földi tűz?

Igen, azzal a különbséggel, hogy a purgatóriumi tűz Isten igazságosságának tisztító tüze, amihez képest a földi tűz egészen enyhe. Pusztá árnyék az isteni igazságosság lángolásához képest.

Hogyan éghet egy lélek?

Igazságosságában a Jóisten megengedi, hogy a lélek úgy szenvedjen, mintha a test szenvedne; hiszen a lélek az igazi bűnös, a test csupán engedelmeskedik neki (hisz látott-e valaha olyat, hogy élettelen test bűnt követett el?).

Beszéljen arról, mi történik a haláltusa alatt és után! Világosságba kerül a lélek, vagy sötétségbe? Milyen formában hangzik el az ítélet?

Mint tudja, nekem nem volt haláltusám, de azt tudom mondani, hogy a végső, döntő pillanatban a sátán minden dühét rászabadítja a haldoklóra. A Jóisten

azért engedi, hogy a lelkek keresztülmenjenek e végső megpróbáltatásokon, e végső küzdelmeken, hogy növelje érdemeiket. Az erős és nagy lelkek, hogy még szebb helyre jussanak a mennyben, életük végén és a halál rémületében sokszor borzalmas csatákat vívnak a sötétség angyalával – ennek ön is tanúja volt –, de győzedelmeskednek. A Jóisten nem engedi, hogy egy lélek, aki neki adott életet élt, az utolsó pillanatban elveszen. Azok a lelkek, akik szerették a Szűzanyát és egész életükben hozzá fohászkoztak, sok kegyelmet kapnak tőle a végső küzdelmekben. Ugyanígy azok is, akik Szent Józsefet, Szent Mihályt vagy valamelyik másik szentet tisztelték. Ekkor örül legjobban az ember, mint már említettem, hogy van közbenjárója Isten előtt ama nehéz pillanatban. S vannak, akik egészen csendesen halnak meg, anélkül, hogy bármit átélnének azokból a megpróbáltatásokból, amelyekről beszéltem. A Jóistennek mindenben megvannak a maga tervei: mindent az adott lélek javára tesz vagy enged meg.

Hogyan fejezzem ki, mi történik a haláltusa után? Lehetetlen igazán megérteni, hacsak meg nem tapasztalta valaki. Megpróbálom azért elmagyarázni, amennyire tudom. Amikor a lélek elhagyja a testet, mintha teljesen elveszne Istenben, vagy ha mondhatom így, mintha teljesen körülvenné Isten. Olyan világosságba kerül, hogy egy szempillantás alatt elébe tárul az egész élete és az, hogy mit érdemel. E világos látás közben ő maga mondja ki az ítéletét.

A lélek nem látja Istent, hanem megsemmisül jelenlétében. Ha a lélek bűnös, mint én voltam, s ezért azt érdemli, hogy a tisztítóhelyre kerüljön, akkor levezeklendő bűneinek súlya annyira letaglózza, hogy a purgatóriumba veti magát. Csak ekkor érti meg a Jóistent és a lelkek iránti szeretetét, és ekkor fogja fel, mekkora rossz a bűn az isteni Fenség szemében.

Szent Mihály jelen van, amikor a lélek elhagyja a testet; én egyedül őt láttam, és ő az egyetlen, akit minden lélek lát. Olyan, mint az isteni igazságosság tanúja és végrehajtója. Az őrangyalomat is láttam. Ebből megértheti, miért mondják, hogy Szent Mihály viszi a lelkeket a purgatóriumba: a lélek ugyanis nem mozog, mégis igaz, hogy ott van, jelen van az ítélet végrehajtásánál. Mindaz, ami a másvilágban történik, misztérium az önök világa számára.

Mi történik akkor, ha egy lélek egyenesen a mennybe jut?

E lélek számára a Jézussal megkezdett egyesülés folytatódik a halál után; ez a mennyország, ám a mennyei egyesülés sokkal bensőségesebb, mint a földi.

Miért viselkedett ma így a Jóistennel? Nem örül a viselkedésének. Oly jó önhöz; ez hálátlanság öntől. És miért foglalkozik mások viselkedésével? Törődjék a magáéval, az elegendő. Nem mindenki ugyanazzal a fejjel gondolkodik; ha az elmúlt hét évben, amióta szólok önhöz, el kellett volna veszítenie a fejét a sok ijedelemtől, már rég megtörtént volna. Nyugodjék meg hát, és ne kezdjen megint úgy viselkedni, mint ma!

Igaza van, hogy nem szereti az elragadtatásokat. Igen, el kell fogadni, ha a Jóisten küldi, de nem akarja, hogy bárki áhítozzék utánuk. Nem ezek vezetnek a mennybe. Az alázatos, önmegtagadó élet kívánatosabb és sokkal biztosabb. Igaz, hogy sok szent részesült kinyilatkoztatásokban és elragadtatásokban, csak hogy ezeket jutalmul adta nekik a Jóisten hosszas küzdelmeik és önmegtagadó életük után, vagy mert nagy dolgokra kívánta felhasználni ezeket a szolgálókat az ő dicsőségére. Mindez észrevétlenül, feltűnés nélkül, az imádság csendjében történt, s ha kiderült, e lelkek teljes zavarba jöttek, és csakis engedelmességből beszéltek arról, amit átéltek.

A múltban a Jóisten összetörte, de legyen türelmes és nagyon bátor, mert még a jövőben is össze fogja törni.

Mondja meg az előljáró anyának, hogy ha X nővérhez hasonló vérmérsékletű és jellemű emberekkel találkozik, ügyeljen, és ne hallgasson arra, amit mondani akarnak neki.

Amit elmondott nekem, afelől legyen nyugodt. Íme, így tudja meg, hogy egy kegyelmet csakugyan a Jóistentől kapott. Ezek a kegyelmek úgy érkeznek és úgy lepik meg, mint záporosó egy szép napon a derültnek tűnő égből. Nem kell félnie, hogy saját maga kereste, hiszen eszébe sem jutott. Többször megfigyelte ezt már. Egészen más ez, mint amikor az ember azt hiszi, hogy egy kegyelmet Jézustól kapott, pedig csak lázasan dolgozó képzelete szülte. Az ilyenektől félni kell, mert sokszor a sátán is beavatkozik, és kihasználja a tompa elmét, a gyenge temperamentumot, a nem eléggé józan ítélőképességet, és becsapja a szerencsétlen lelkeket, akik egyébként nem vétkeznek, amennyiben lelkivezetőjük tanácsait követik. Elmondhatom, hogy sok ilyen van a világon mostanában. Így próbálja a sátán nevetségessé tenni a vallást.

Kevesen szeretik a Jóistent úgy, ahogy szeretné. Miközben azt hiszik, a Jóistent keresik, valójában önmagukat keresik, és olyan szentségről álmodoznak, ami nem az igazi.